

Witold Ruzicki
71-031 Szeceń
ul. Zielna 1b,

I/912

Szeceń, 23. V 81

Szanowny Panie,

© ARCHIWUM PISMOŃ

Koncepty z podręcznika „Polska”, spisany pamią-
nowo o wypadku Ojca mego, który nie dostał
do domu Andrzeja u ZRR.

Ojciec mój, kpt. Medal Ruzicki urodzony
25.05.1898 w Dyneburgu w 1938 był koro-
namiernym plebanią quodovaej KOP w Kato-
deczku, podległy ekspozycji i odzian
szkole Generału u Wilna. (takich plebanek
na granic z Polją było 11) Po uwazni ZRR
11. IX. 1938, po spalaniu dokumentów i eksp-
kardynali plebanii u Katodeczku, z Wilno-
ma oficerami po powr Wilna 13. X. 1938
prekierowali granicę dotyk gdzie zostali in-
formowali. Z całą pewnością w tym czasie
oficerów z Ojcem był por. Jan Piłchowski
wówczas pracujący u u.v. plebana.

Mother ze mnie zamieszkała u Wilna
u wódce (między diadyma)

Oba informowaliśmy na dotyk majch-
weń są u Dyche i w szeregu wódce
zajdowało są u miu stu kłopotu oficerów

Z korespondencją u tego czasu nie po-
zostało więcej, wadzą listów, wiadomości
pamięci mego, Mother warunki u obawie
były dobre, opm ustawa gule ustronie
i miu potence są po Dyche na „stos wódce”

W październiku sierpnia 1940, po wyjeździe
doty do ZSM ukraińskiego tuż przed
korycką (bł to t.w. korycką II.)

Potwierdzeniem tego jest pismo Głównego
Komisji Likwidacyjnej Północnej Litwy z dnia
L. du 3800/Pen II 48 Łódź z dn. 28. VIII. 1940
stwierdzającym, że "na liście zaprzynionej u ZSM
północnej wyrażonej obywateli w koryckiej firmie
"Północni Ludzie kpt. pchor." i że obecnie
nie są wyznaczonego nie są tu same"

Dotyczy także informacji, jak w liście
kpt. W. Skadzińskiego 21.6.1940. z Łódźki wyrażonej,
że Ojciec przebywał u koryckiej.

W 1940. zwołanej wyrażonej z Mińska
informacji, mianem, że Ojciec jest wyrażonej
u Mińska oraz i kilkadziesiąt oficerów i
też są przebywał u koryckiej.

Po wyjeździe wyrażonej z Mińska, odwo-
dzt ma u koryckiej wyrażonej z Mińska, wyrażonej
kpt. W.P. (mianem wyrażonej wyrażonej u po-
mocy) i dowodzi, że Ojciec został skazany
na karę śmierci i pisał o wyrażonej
wyrażonej do koryckiej, a u wyrażonej 1940
był wyrażonej u koryckiej, egi ze wyrażonej.

W wyrażonej wyrażonej z Ojcem.
Wyrażonej kpt. wyrażonej, że podlega wyrażonej
wyrażonej u koryckiej u 1940. Kiedy wyrażonej
nie są wyrażonej wyrażonej wyrażonej, u wyrażonej
nie są wyrażonej Ojciec.
to była ostatnia wyrażonej o Ojcu. Co wyrażonej

Witold Rusiecki
70-013 Szczecin
ul. Zielona 1 B.
tel. 537-960

II/912

Szczecin 25.07.1992r.

Okręgowa Komisja Badania Zbrodni
przeciwko Narodowi Polskiemu
Instytut Pamięci Narodowej
15-950 Białystok
ul. Mickiewicza 5.

Szanowni Państwo !

Natrafiałem w prasie informację, że interesujecie się Państwo losami Żołnierzy Korpusu Ochrony Pogranicza na kresach wschodnich, przesyłam w załączeniu wykaz jedenastu oficerów, w większości z K.O.P. którzy byli internowani na Łotwie, następnie w okresie pomiędzy 22 sierpnia a 19 września 1940r. przejści zostali przez N. K. W. D.

I to właśnie z grupy 119 oficerów i podchorążych przewiezionych do Kozielska II, jedenastu nie znalazło się w Armii gen. Andersa, pomimo umieszczenia ich nazwisk przez Adama Muszyńskiego w opracowaniu " Lista Katyńska " nie mogli być rozszczelani w Katyniu.

Można byłoby listę zaginionych oficerów, uprzednio internowanych na Litwie w podobny sposób odtworzyć.

Wydaje się, że z informacji o losach mego Ojca, które dochodziły do rodziny w latach 1940-1941r. wynika, że pewna ilość oficerów z Kozielska II była wysyłana do więzień, prowadzono śledztwa, sądzona i skazywana na kary śmierci. Spotkałem się z informacją, że były trzy grupy oficerów w Kozielsku II, aresztowanych i przejętych przez N. K. W. D.

Przekazując zebrane informacje, mam nadzieję, że mogą one przyczynić się do ujawnienia losów ŻOŁNIERZY W. P. uznanych za zaginionych.

Do wiadomości : Pani Elżbieta Binder
01-503 Warszawa
Al. Wojska Polskiego 58 m 72

Witold Rusiecki.

Dotyczy oficerów W.P. internowanych
w 1939r. na Ł O T W I E .

© ARCHIWUM WROCŁAWIA

Artykuł z miesięcznika "D A U G A W A" z dnia 02.09.1990r. /nr:159/ wydawnictwo CK.KP Łotwy. 226081 Ryga. ul. Bałasta Demc 3. pod tytułem /org./ "POLSKOJE DEŁO" OTGOÉ ŁOSKI KATYNI, szczegółowo opisuje ilość internowanych, warunki życia w obozach, dyscyplinę, rozładowanie obozów przedane - ksją Łotwy przez ZSRR w 1940r. i wreszcie, przekazanie Armii Czerwonej 119 oficerów i podchorążych z ostatniego obozu w UŁBROK koło Rygi.

Opracowanie określa terminy przekazania internowanych przedstawicielom N.K.W.D. wymieniając : nazwisko, imię, stopień i niekiedy pełnioną funkcję w W.P. lub zawód w cywilu.

Przekazywanie miało miejsce od 22.08.1940r. do 19.09.1940r. w dziewięciu grupach. Jedną z grup obejmującą ośmiu oficerów, dotyczy internowanych, którzy w dniach 19, 20, i 23 sierpnia uciekli ze szpitala, lub niewrócili z przepłstki.

Grupa ta została również przejęta przez N. K.W.D. Autorzy opracowania wymieniają nie wszystkie osoby z grupy "ucikienierów", zaznaczając, że byli również inni. /org:i drugi

Należy przypuszczać, że większość przejętych przez N. K. W. D. internowanych z Ułbrok na Łotwie zostało deportowanych do KOZIELSKA II. Tam również kierowani byli internowani z Litwy.

Niektórych oficerów więzionych w KOZIELSKU II represjonowano szczególnie: aresztowano, wysłano do więzień, sądzono, ferowano wysokie wyroki, również skazywano na kary śmierci.

W opracowaniu Adama MÓSZYNSKIEGO "Lista Katyńska" w części pierwszej poświęconej Cbozowi w KCZIELSKU pośród nazwisk zaginionych, są internowani na Łotwie i przejęci po 22. sierpnia 1940r. przez N.K.W.D. Oficerowie ci nie znaleźli się w Polskich Siłach Zbrojnych organizowanych w Z.S.R.R. jak również w L.W.P. Dla porządku stwierdzono, że niema Ich na listach N.K.W.D. wysyłanych oficerów do KATYNIA.

Ograniczając się do internowanych oficerów na Łotwie, można ustalić nazwiska comajmniej JEDENASTU osób jako jeńców zaginionych z obozu KOZIELSK II.

Są to :

1. BRUNNER Czesław, mjr, dypl. art.
2. JASZCZUKOWSKI Leon, kpt. piech. K.O.P.
3. LUTOSTANSKI Leonard /Leon/, kpt. piech. cywilny
prac. kontraktowy K.O.P. Wilno;
4. MANKOWSKI Stefan, kpt. art. konnej, kier. Samodz.
Ref. Inf. DOK IX. Brześć.
5. PIETRASZKIEWICZ Jan, por. piech. K.O.P. syn
Franciszka, oficer wywiadowczy przy
Placówce Nr.4 K.O.P. w Mołodecznie.
6. PŁOCINSKI Eugenjusz, kpt. piech. K.O.P.
7. PROKOPOWICZ Włodzimierz, por. rez. kaw. 21 p. uł.
cywilny prac. kontraktowy K.O.P.
8. RUSIECKI Ludwik, kpt. piech. K.O.P. syn Edwarda
ur. 25.05.1898r. w Dźwinku, pułk K.C.P.
"Wilejka", Baon "Krasne", kierownik
Placówki Wywiadowczej Nr.4 K.C.P. w
Mołodecznie. /na podstawie C.A.W./
9. SOROCZYNSKI Ludwik, kpt. piech. K.O.P. Wilno.
10. TENDORF Teofil, chorąży.
11. WOJCIECHOWSKI Eugeniusz, kpt. piech. Eksp. Samodz.
Ref. Inf. DOK III. Lida.

Idąc śladami z przeszłości, można zestawić następujące sygnały :

- w 1940 i 1941r. do rodziny kpt. Rusieckiego Ludwika, /8/ dochodziły informacje, że w.w. był więziony w Mińsku, gdzie w grupie kilkunastu oficerów był sądzony i skazany na karę śmierci. / informację tą przekazał kiewość Placówki Wywiadowczej w Mołodecznie, również więziony w Mińsku Rosa.

- "Rzeczypospolita" w dodatku PLUS z dnia 13-14 stycznia 1990r. NR 44. wartykule KATYŃ OSKARŻA, drukuje " Listę funkcjonariuszy NKWD odpowiedzialnych za zbrodnię ludobójstwa dokonaną na 15 tysiącach jeńców polskich w Katyniu i innych miejscach zagłady." Za źródłami niemieckimi, /"Nowy Kurier Warszawski", nr.141 z 16 czerwca i nr.143 z 18 czerwca 1943r. podaje, że: " ASARCH, lejtnent NKWD - funkcjonariusz w obozie jenieckim w Kozielsku na jesieni 1940r. i prawdopodobnie wcześniej. W sprawozdaniu z 16 wrze-

śnia stwierdził, że udało mu się ustalić wśród jeńców przynależność 68 osób do stronnictw politycznych i organizacji antysowieckich. / dane te odnosiły się już do jeńców, którzy zajęli w Kozielsku miejsce wymordowanych w Katyniu /. Z Kozielska przeniesiony do obozu w Juchnowie, gdzie był zastępcą kierownika - oddziału specjalnego NKWD, Elmana. "

- w lipcu 1941r. już po wkroczeniu do Wilna, Niemców, w rodzinie Rusieckich pojawił się o nieznanym nazwisku więzień z Mińska. Twierdził, że udało mu się uciec z więzienia podczas ewakuacji więźniów. Cpowiadał, że trzy miesiące przed wybuchem wojny Niemcy - ZSRR, tj. w miesiącu marcu-kwietniu 1941r. / był więziony w jednej celi z kpt. Ludwikiem Rusieckim, który po zasądzeniu na karę śmierci, oczekiwał decyzji Kłainina o ułaskawieniu. Podczas ewakuacji więzienia i dużego rozgardjaszu z tym związanym, pomimo poszukiwań nie spotkał Rusieckiego. Podawał się za kapitana WP. nie ujawnił swego nazwiska.

- po wojnie Główna Komisja Likwidacyjna Polskich Sił Zbrojnych, Oddz.Likw.Pers.Ofic. pismem Londyn 28 sierpnia 1948r. L.dz.3800/Pers.II.48 stwierdza, " że na posiadanej przez tutejszy Oddział liście zaginionych w ZSRR jeńców wojennych obozu KOZIELSK figuruje: RUSIECKI Ludwik kpt.piech. Obecne losy wymienionego nie są tu znane." -

-w Muzeum Sikorskiego w Londynie figuruje pod sygn. 4951/4 RUSIECKI / bez imienia / z adnotacją : " podobno przywieziony z Kozielska do Mińska. Podstawa : t. zw. kartoteka pułk. Bąkiewicz. "

Zebrał i opracował : Witold Rusiecki
70-013 Szczecin. ul. Zielona 1B
tel. 537-960